

ρακολουθήται ὑπὸ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΙΝΑΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ

Σκῶτος τις εἶχε ληφθῆ αἰχμάλωτος ὑπὸ φυλῆς τινος Ἰνδῶν, καὶ ἐπέκειτο ἡ θυσία τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὅτε ὁ ἀρχηγὸς υἰοθέτησεν αὐτὸν ὡς υἱὸν του. Ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ ἐσωτερικόν ἔμαθε τὴν γλῶσσαν των, ἔμαθε τὰς συνθηαίας των καὶ ἐγένετο ἐπιτήδειος εἰς τὴν χρῆσιν των ὄπλων των. Μετὰ τινα καιρὸν ἡ αὐτὴ φυλὴ ἐξεκίνησε νὰ ἐνωθῆ μετὰ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ τότε ἐναντίον των Ἀγγλων πολεμοῦντος. Ἦτο ἀνάγκη νὰ διαβῶσι παρὰ τὰς γραμμάς των Ἀγγλων διαρκούσης τῆς νυκτός. Λίαν πρῶτ, καθότι ἦτο ἀνοιξίς, ὁ γηραιὸς ἀρχηγὸς ἐξύπνησε τὸν Σκῶτον ἐκ τῆς ἀναπαύσεώς του τὸν ἔλαβεν εἰς ὕψωμα τι καὶ τῷ ἔδειξε τὰς σκηνὰς των συμπολιτῶν του. Ὁ Γέρον ἐφαίνετο βαθέως τεταραγμένος καὶ ἀνήσυχος. Μετὰ μικρὰν παύσιν εἶπεν. — « Ἀπόλεσα τὸν μόνον μου υἱὸν ἐν τῇ μάχῃ μετὰ τοῦ ἔθνους σου. Εἶσαι σὺ ὁ μόνος υἱὸς τοῦ πατρός σου ζῆ ἔτι αὐτὸς νομίζεις; » Ὁ Σκῶτος ἀπήντησε. — « Εἶμαι ὁ μόνος υἱὸς τοῦ πατρός μου καὶ ἐλπίζω ὅτι ζῆ ἔτι αὐτός. » — Ὁ γηραιὸς ἀρχηγὸς βλέπων ἀσκαρδαμυκτεὶ τὸν σύντροφόν του, ἐφώνησε. — « Ἄς χαρῆ ἡ καρδία σου ἐν τῇ ὥραία σκηνῇ τῆς πρωίας ταύτης ἡ ἐμὴ εἶναι ἔρημος ἄλλὰ εἶσαι ἐλεύθερος. Ἐπίστρεψον εἰς τοὺς συμπολίτας σου ἐπάνελθε εἰς τὸν πατέρα σου, ὅπως χαρῆ οὗτος πάλιν ὄταν βλέπῃ τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα καὶ τὰ δένδρα ἀνοθύνοντα ἐν τῇ ἀνοιξίει. »

Ὁ Λόγαν, ὁ διάσημος Ἰνδὸς ἀρχηγός, ὅστις ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἦν ζηλωτὴς ὀπαδὸς των Ἀγγλων, καὶ πολλάκις διεκρίθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν, ἐλήφθη αἰχμάλωτος, καὶ ἤχθη ἐνώπιον τῆς γενικῆς συνέλευσεως τῆς Βιργινίας, ἧτις ἐδίδρασκον ἐὰν ἔπρεπε νὰ τὸν δικάσῃ ὑπὸ στρατοδικεῖον ὡς στρατιώτην, ἢ ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικεῖου ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ. Ὁ Λόγαν διέκοψε τὴν συζήτησιν καὶ εἶπεν εἰς τὴν συνέλευσιν ὅτι δὲν εἶχον τὴν δικαιοδοσίαν νὰ δικάσωσιν αὐτὸν διότι οὐδὲ ὡς ὄφειλε πίστιν τῷ βασιλεῖ τῆς Ἀγγλίας, ἦν ἀρχηγὸς Ἰνδός, ἀνεξάρτητος παντὸς ἔθνους.

Εἰς ἀπάντησιν των ἐρωτήσεων αὐτῶν περὶ των αἰτιῶν δι' ἃ ἔλαβε τὰ ὄπλα κατὰ των Ἀγγλων, ἐλάλησεν οὕτω πως εἰς τὴν συνέλευσιν. — « Ἀποτείνομαι εἰς οἰανδήποτε λευκὸν ἄνθρωπον νὰ εἶπῃ ἐὰν ποτὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Λόγαν πεινῶν, καὶ δὲν τῷ ἔδωκα νὰ φάγῃ ἐὰν ποτὲ ἦλθε γυμνός καὶ ῥιγῶν καὶ δὲν τῷ ἔδωκα ἐνδύματα. Κατὰ τὸν τελευταῖον μακρὸν καὶ αἱματηρὸν πόλεμον, ὁ Λόγαν διέτελεσεν ἀργὸς ἐν τῇ σκηνῇ του, συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης — μάλιστα δὲ τοσοῦτον ὑπῆρξεν ἡ ἀγάπη μου διὰ τοὺς λευκοὺς, ὥστε οἱ τῆς πατρίδος μου με ἔδεικνον διερχόμενοι πλησίον μου, καὶ ἔλεγόν ὁ Λόγαν εἶναι φίλος των λευκῶν. Εἶχον πάντοτε σκο-

πὸν νὰ ζήσω μετ' ὑμῶν, ἐὰν μὴ ὁ ταγματάρχης Κρίσσωπ τὸ τελευταῖον ἔαρ, ἐν ψυχρῷ αἵματι καὶ ἀπρόκλητος κατέκοψε τοὺς συγγενεῖς τοῦ Λόγαν μὴ φεισθεὶς οὔτε των γυναικῶν καὶ παιδῶν μου ὥστε δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ ὁ ὁποῖος νὰ λυπηθῇ δι' ἐμὲ ἀποθνήσκοντα. Τοῦτο με ἔκαμε νὰ λάβω ἐκδίκησιν ἐφόνευσα πολλοὺς, εἰμὶ ἔτοιμος τώρα ν' ἀποθάνω. Οὐδέποτε ὁ Λόγαν ἠσθάνθη φόβον οὐδέποτε θέλει στρέψει τὰ νῶτα ἵνα σώσῃ τὴν ζωὴν του. Ποῖος ὑπάρχει ἵνα λυπηθῇ τὸν Λόγαν οὐδεὶς. »

Ἡ συγκινητικὴ αὕτη ὁμιλία ἐκίνησε τὴν εὐαισθησίαν των ἀκροασαμένων αὐτοῦ. Ἡ γενικὴ συνέλευσις ἐχειροκρότησε τὰ εὐγενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ ἀμέσως τὸν ἠλευθέρωσεν. Πᾶσα οἰκία ἐν Βιργινίᾳ ἤμιλλᾶτο νὰ τὸν φιλοξενήσῃ καὶ νὰ τιμῆσῃ πλειότερον καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ χώραν ἐμπλεως δῶρων καὶ τιμῶν.

ΠΕΡΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Ἡ διάδοσις των νοσοκομείων ἀνά τὴν Ἰαπωνίαν ὑπῆρξε τοσοῦτον ταχεῖα ὥστε δύναται νὰ ἐφελευσῇ τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου. Ἰπῆρχον μὲν ἄσυλα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ πάσχοντας, ἐν οἷς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἰατρικὴ προσοχὴ ἐλαμβάνετο, πρὶν ἢ ξένος ἐπισκεφθῇ τὴν Ἰαπωνίαν. Τινὰ των ἀσύλων τούτων ἦσαν προσκεκολλημένα εἰς ναόν, καὶ δὲν διέφερον πολὺ των Ἀσκληπείων των Ἑλλήνων. Ἄλλ' ὑπάρχει συνήθεια ὅταν λαλῶσιν περὶ νοσοκομείων ἐν Ἰαπωνίᾳ νὰ ἀποδίδωσι τὴν ἰδρυσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν των Ὀλλανδῶν. Τὸ πρῶτον νοσοκομεῖον ἐν Ἰαπωνίᾳ ἰδρύθη ἐν Ναγασάκῃ τὸ 1861 καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ἰάπωνος Δρ. Βατσουμῦτο, νῦν γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ ἰατρικοῦ κλάδου τοῦ στρατοῦ. Τὰ νοσοκομεία ἔτι καὶ νῦν ἐν Ἰαπωνίᾳ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἔχοντα τὴν αὐτὴν χρησιμότητα ὡς τὰ τῆς Εὐρώπης. Τὰ εὐεργετήματα αὐτῶν μολις ἐκτείνονται εἰς τοὺς πτωχοὺς. Αἱ ἀνώτερα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τάξεις θεραπεύονται ἐν αὐτοῖς. Τὸ νοσοκομεῖον τὸ ἰδρυθὲν τὸ 1861 ἦτον εἶδος τι σχολείου εἰς ὃ οἱ ἱατροὶ ἐκ πολλῶν μερῶν τῆς χώρας κατέφευγον ὅπως μάθωσιν ὅ,τι δύναται ἐκ τῆς ἰατρικῆς τῆς δύσεως. Μετὰ τὴν νέαν διαρρύθμισιν τὸ 1868, τὰ νοσοκομεία ἀνεπτύχθησαν ταχέως ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι καὶ τοῖς νομοῖς καὶ ἐπὶ χρόνον τινα διετηροῦντο ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ διηυθύνοντο ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς. Ἐτι βραδύτερον ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν φροντίδα των ἰδρυμάτων τούτων καὶ διώριξε τοὺς ἱατροὺς ἐν αὐτοῖς. Ἄλλὰ τὰ νοσοκομεία ταῦτα δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὄντα ἄξια τοῦ ὀνόματος ὃ φέρουσι τὰ ὅμοια αὐτοῖς καθιδρύματα ἐν Εὐρώπῃ διατελούσιν ἐν τῇ νηπιότητι αὐτῶν.